

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **I. T. pre trestný čin ublíženia na zdraví** podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 13. mája 2009 v Bratislave dovolanie podané obvineným I. T., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. M. Š., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To 147/2008, z 13. januára 2009 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. T. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Martine z 1. októbra 2008, sp. zn. 2T 2/2007, bol obvinený I. T. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005 a trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 31. decembra 2005, ktorých sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 13. augusta 2005 okolo 19,30 hod. na ul. O. udrel laktom do oblasti úst poškodeného M. P., nar. X., v dôsledku čoho tento spadol na zem, kde ho obžalovaný asi dvakrát udrel päťou do zátylku hlavy, čím poškodenému spôsobil tržno-zmliaždenú ranu na slizničnej časti pery, pomliaždenie čela na pravej strane v rozsahu asi 3 x 3 cm s odreninou a pomliaždenie na záhlaví vľavo za ušnicou, pričom zranenia si vyžadovali práceneschopnosť v trvaní 9 dní a poškodený bol obmedzený zhoršením a bolestivým príjmom potravy po dobu 5 až 6 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, § 53 ods. 2 písm. a/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 úhrnný peňažný trest vo výmere 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc Slovenských korún).

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 bol obvinenému ustanovený pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený I. T.. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Žiline preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a uznesením z 13. januára 2009, sp. zn. 1To 147/2008, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného I. T. zamietol.

Rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním obvinený I. T.. Dovolanie odôvodnil prostredníctvom splnomocneného obhajcu, pričom dôvod dovolania vidí v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania ďalej uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za nezákonné. Výroková časť prvostupňového súdu je, podľa jeho názoru, založená na dôkazoch, ktoré neboli zistené objektívnym spôsobom a následne boli nesprávne vyhodnotené. Konaním oboch súdov boli zásadne porušené jeho práva na obhajobu. Tieto tvrdenia opiera o skutočnosti, že konajúce súdy nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov M. T., Ing. M. V., P. L. a Mgr. M. G., ktorí o údajnom konflikte len počuli. Nesprávne vyhodnotili skutočnosť, že medzi výpoveďou svedkyne F. a poškodeného M. P. sú zásadné rozdiely a v neposlednom rade súdy nezobrali do úvahy výpovede svedkov J. H., J. Š., R. W. a I. P., ktorí potvrdili jeho obhajobu. Napokon konajúcim súdom vytýka, že nesprávne vyhodnotili i znalecký posudok znalca MUDr. M. V., CSc.

Vychádzajúc z uvedených skutočností má za to, že bolo porušené jeho právo na zákonný proces. Súdy nerešpektovali základné zásady trestného konania upravené v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. (zásada náležitého zistenia skutkového stavu veci), § 2 ods. 12 Tr. por. (zásada voľného hodnotenia dôkazov) bola porušená právna zásada

„in dubio pro reo“. Konaním súdov tak došlo k porušeniu čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Domáhal sa, aby dovolací súd po preskúmaní veci rozsudkom vyslovil, že došlo k porušeniu:

- čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,
- § 144 ods. 2, § 146, § 147, § 2 ods. 10, ods. 12

a zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 1 To 147/2008, z 13. januára 2009 ako aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo a zrušil aj výrok rozsudku Okresného súdu v Martine, sp. zn. 2T 2/2007, z 1. októbra 2008.

Okresný prokurátor v Martine ako i poškodený M. P. sa v stanovenej lehote k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa ods. 2 § 374 Tr. por. v dovolaní sa musí uviesť dôvod dovolania podľa § 371.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

S odkazom na vyššie citované ustanovenia § 374 ods. 2 a § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd sa v prieskumnej povinnosti obmedzil na skúmanie, či sú v danom prípade splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z ktorého dôvodu bolo dovolanie podané.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určený, ako je to už konštatované vyššie, k náprave procesných a hmotnoprávnych chýb výslovne uvedených v jednotlivých dovolacích dôvodoch v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Tento dôvod dovolania je daný iba v prípadoch, keď rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Nie je možné s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Skutkový stav je pri rozhodovaní o dovolaní opierajúcim sa o tento dovolací dôvod hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Prípady, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je potrebné odlišovať od prípadov, kedy je rozhodnutie založené na nesprávnom skutkovom zistení.

Dovolaateľ, ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov, a to konkrétne s hodnotením výpovedí svedkov M. T., V., P. L. a Mgr. G., ktorí mali o údajnom konflikte iba počuť, ďalej s hodnotením, podľa neho rozpornej výpovede priamej svedkyne F. a samotného poškodeného P. s tým, že súdy nebrali do úvahy výpovede svedkov, ktorí potvrdzovali jeho obhajobu (H., Š., W. a P.) a nesúhlas s hodnotením dôkazu – znaleckého posudku znalca MUDr. M. V..

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Vytýka súdom porušenie zásad trestného konania upravených v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 13. mája 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová